

ти цілий свій дохід на житеві потреби. Загальна підвишка платні побільшує запотребоване на житеві потреби, а що слідує за сим підносить (часово) їх ціни.

Ті капіталісти, котрі продукують житеві потреби, через піднесене платні були би нагороджені підвишкою цін на своїх товарах”.

Звернім увагу, що Маркс говорить, що через якийсь час ціни житевих потреб з причини більшого запотребовання поживи, одежі і ліпших мешкань правдоподібно пішли би в гору.

“Яке становиско заняли би ті капіталісти, котрі не продукують житевих потреб? Платня робітників збільшала би ся, одначе ціна їх товарів остала би ся та сама, бо запотребоване на сі товари не збільшило ся. Супроти того процент зисків зменшить ся.

“Які будуть результати тої різниці в проценті зисків для вложеного капіталу в різні галузи промислу?

“Капітал і праця будуть перенесені від менше корисних до більше корисних галузей; а такий процес змін буде тревати так довго, аж подача в одній галузи піднесе ся пропорціонально до більшого запотребовання і обнизить ся в інших галузях відносно до зменшеного запотребовання”.

“Коли вже така зміна доконає ся, загальний процент зисків в різних галузях промислу знова зрівнає ся. І як ціла історія почала ся початково з причини зміни в відношенню запотребовання до подачі різних товарів, то коли причина буде усунена, результати щезнуть і ціни повернуть до давнього урівня і рівноваги.

“Лише загальний опад в проценті зисків спричинює загальне піднесене платні (після тимчасового замішання на ринку цін), не оставляючи постійної зміни в цінах товарів”.

Візьмім конкретний (наочний) факт. В копальні золота робітники здобули підвишку платні з \$4-ох на \$5 денно. Чоловік, що мав одну реставрацію в тій місцевості, думав, що він може піднести ціну харчу з \$5 на \$6 тижнево. Робітники платили таку ціну через один або два тижні, але того тижня появилась ще одна нова реставрація; її отворив